

MORTIINA

A HRŔOŠŤASTNÉ PREKVAPENIE

Barbara Cantini

Mortina a hrôzošťastné prekvapenie

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

EGMONT

Barbara Cantini

Mortina a hrôzošťastné prekvapenie – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

MORTINA

A HRŔZOŠŤASNÉ PREKVAPENIE

Text a ilustrácie
Barbara Cantini

EGMONT

Bol krásny jesenný deň. Mortina sedela so Sárom a Brunom na priedomí vily Rozvalinky a popíjala čudoriedkový džús.

V ten deň mal prísť do vily Rozvalinky aj bratranec Dilbert, aby sa všetci spoločne pripravili na blížiaci sa Halloween.

*Truchleľk si
nacvičuje
vyrážanie
tekvice.*

Aby si čakanie na Dilberta skrátili, rozhodli sa, že pôjdu na povalu a poobzerajú sa po starom oblečení a doplnkoch, z ktorých si urobia kostýmy.

Povala bola plná všakovakých zaujímavých vecí.
Keď sa Bruno nať ahoval za cylindrom, zavadil
o starý obraz, za ktorým bola ukrytá vzácna
starodávna škatuľka. „Čo v nej je?“
spýtal sa Mortiny.

Môj starý
kočič

Malé strašidielko si škatuľku zvedavo obzeralo. Zdala sa mu nejaká povedomá... No jasné! Veď je to škatuľka s rodinnými spomienkami! To je úžasné! Mortina opatrne pootočila kľúčikom a otvorila ju.

Prastaryko

hovoril s celým
svojím - malým - telom
(... ale tie nožičká!)

Feta sa hrá
s prastarykovým
lesným rohom.

Starý otec
a prastrýko
spolu krajiú.

Mama, teta
Nebi a teta
Meg zamlada
(teta Knevandula
tu nie je, nerada
sa fotila.)

Teta Nebi na
Pvetovej výstave
v Paríži roku
1889

Vnútri boli staré fotografie, blahoželania k narodeninám, pramienok Mortininých vláskov a niekoľko pohľadníc, ktoré jej poslali rodičia z rôznych kútov sveta. Bola medzi nimi aj fotografia ocka a mamičky s Mortinou v náručí, ďalšia prekrásna mamičkina fotografia a pohľadnica s obrovskou loďou.

Na jej zadnú stranu Mortinina mamička napísala:

Pohľadnica bola napísaná 11. apríla 1912 a odoslaná z írskoho prístavného mesta. Žiadnu ďalšiu správu nenašli. Musela to byť ich posledná cesta, ale meno lode sa nedalo prečítať. Mortina zrazu vyskočila a očká jej žiarili ako vždy, keď dostala výborný nápad.

„Viete čo? Chcela by som konečne zistiť, kam zmizli moji rodičia!“ zvolala.

„Neviem toho o nich veľa, ale cítim,
že spoločne na niečo určite prídeme!“
vyhlásila s nádejou.

Kamarátom sa jej nápad zapáčil a rozhodli sa,
že najprv sa pokúsia zistiť niečo viac
u tety Nebožienky.

Relaxačná
masáže

Našli ju vo vani, ponorenú do hnilobného bahenného kúpeľa, ktorý si doprial raz za mesiac. Truchlík jej prikladal na oči slizniaky, ktoré mali zabrániť očnej suchote. Tým sa to ale očividne dvakrát nepáčilo...

Mortina začala tete masírovať chodidlo a opatrne sa jej spýtala: „Počuj, teta Nebi, vieš, že som na povale našla starodávnu škatuľku s pohľadnicami od mamičky a ocka? Premýšľala som, či... by-si-mi-nevedela-povedať-aká-bola-ich-posledná-cesta-a-prečo-sa-vlastne-nevrátili?“ vychrlila jedným dychom.